

Kız ve Kurtarılan Kobaylar

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Kurtarılan Kobaylar

Aysel Banu YAVUZAL

Mia sekiz yaşındaydı; sıcak açık kahverengi bir teni ve dalgalı koyu kahverengi saçlarında küçük bir yan örgüsü vardı. Büyük kahverengi gözleri, yuvarlak yanakları ve burnunda minicik bir çili vardı. Güneşli bir sabah, hardal sarısı kazağını ve kot tulumunu giymiş halde hayvan kurtarma merkezine seke seke girdi. "Bir kobaya sonsuza dek yuva vermek istiyorum," dedi nazik gönüllüye. Parlak, açık gülümsemesi bunu gerçekten istediğini gösteriyordu.

Kurtarma merkezi yumuřak cıvıltılar ve hıřırdayan samanlarla doluydu. Mia bir blmeye baktı ve birbirine sokulmuř iki kobay grd. Birinin parlak siyah-beyaz yamalı tyleri ve alnında beyaz bir lekesi vardı. Diğeri altın kahverengiydi, krem rengi bir karnı ve kabarık yanak tutamları vardı. "Onlar en iyi arkadaşlar," dedi gönll. "Birlikte kalmalılar." Mia'nın kalbi sevinçle takla attı. "yleyse ikisini de alıyorum!" dedi.

Evde Mia'nın ailesi, oturma odasının köşesine geniş bir kafes kurmasına yardım etti. İçini yumuşak yataklık, sıcacık bir polar saklanma yeri ve karton bir tünelle doldurdu. Bir ahşap kemirme oyuncağı ve yuvarlayabilecekleri küçük bir top ekledi. "Burası sizin yeni yuvanız olacak," diye fısıldadı. İki kobayı nazikçe içeri yerleştirdi. Havayı kokladılar ve kocaman meraklı gözlerle etraflarına baktılar.

Kobaylar başta utangaçtı. Beyaz lekeli cesur olan Pip birkaç adım attı, sonra tünele fırladı. Altın kahverengi olan Nutmeg poların altına saklandı ve dışarı çıkmadı. Mia sessizce yakınlarda oturup izledi. "Sorun değil," dedi yumuşak bir sesle. "Acele etmeyin." Yeni yerlerin korkutucu olabileceğini biliyordu ve kendilerini güvende hissetmelerini istiyordu.

Her gün okuldan sonra Mia kafesin yanına oturup yumuşak bir sesle konuştu. Taze saman ve bir dilim salatalık sundu. Önce Pip dışarı baktı, pembe burnu seğiriyordu. Nutmeg arkada kaldı ama parlak koyu gözleri gölgelerden izliyordu. "Güvendesiniz," diye fısıldadı Mia. Ellerini hareketsiz tuttu ve parmaklarını koklamalarına izin verdi. Yavaşça Pip yaklaştı. Nutmeg cesur arkadaşını izledi.

Bir öğleden sonra Pip Mia'nın elini kokladı ve minicik bir yalama yaptı. Mia kıkırdadı. "Merhaba, Pip!" dedi. Pip'in güvende olduğunu gören Nutmeg de paytak paytak dışarı çıktı. Mia'nın kolunu kokladı ve sonra Pip'in yanına oturdu. Mia içinde sıcak bir parıltı hissetti. "İkiniz de çok cesursunuz," dedi. Her birine küçük bir maydanoz parçası verdi. Mutlulukla kemirdiler ve minik burunları kıkırdadı.

Mia kobayların sosyal evcil hayvanlar olduğunu öğrendi. Mutlu ve güvende hissetmek için arkadaşlığa ihtiyaçları vardı. Gönüllü ona, "Yalnız bir kobay üzgün bir kobaydır," demişti. Bu yüzden Mia, Pip ve Nutmeg'in her zaman birlikte olmasını sağladı. Polar saklanma yerinde yan yana uyudular ve yemeklerini paylaştılar. Biri cıvıldadığında diğeri yanıt verdi. Hiç yalnız kalmadılar ve Mia dostluklarının büyümesini izlemeyi çok sevdi.

Mia yuvalarına daha fazla saklanma yeri ekledi. İkinci bir tnel ve iki kapılı kk ahap bir ev koydu. Yan tarafa bir kemirme oyuncadı astı ve bir keye yumuak bir battaniye yerletirdi. "Kefedilecek bir sr yeri olan geni bir yuva," dedi. Pip tnelden kotu ve diğer taraftan fırladı. Nutmeg hemen arkasından geldi, kabarık yanakları zıplıyordu. Mutlu grnyorlardı.

Kısa süre sonra kobaylar sevinçle zıplamaya başladı. Dosdoğru havaya sıçradılar ve havada döndüler, minik bacakları tekmeliyordu. Mia kahkahayla güldü. "Sevinç zıplaması yapıyorsunuz!" diye tezahürat yaptı. Pip kafesin bir ucundan diğerine zıpladı ve Nutmeg küçük bir sıçrayış yaptı. Tünellerden yarıştılar ve polara saklandılar, sonra tekrar dışarı baktılar. Mia ellerini hafifçe çırdı. Kalbi güneş ışığıyla dolmuş gibiydi.

Bir gün Mia okuldan bir arkadaşını kobaylarla tanıştırmaya getirdi. "Çok tatlılar!" dedi arkadaşı. Mia sessizce oturup kobayların yaklaşmasına nasıl izin verileceğini gösterdi. Önce Pip arkadaşının elini kokladı, sonra Nutmeg de geldi. "Sana güveniyorlar çünkü sakinsin," diye açıkladı Mia. Arkadaşı gülümsedi. "Onlara çok iyi bakıyorsun." Mia gururla parladı. Evcil hayvanlarını paylaşmayı çok seviyordu.

Mia, Pip ve Nutmeg birlikteyken daha cesur olduklarını fark etti. Nutmeg saklanırsa, Pip dışarı çıkana kadar onu burnuyla dürterdi. Pip korkarsa, Nutmeg ona sokulurdu. Dostlukları onları güçlü kılıyordu. Mia kendi arkadaşlarını ve onların da kendisini nasıl cesur hissettirdiğini düşündü. Kobaylara taze bir elma dilimi verdi ve paylaşmalarını izledi. Arkadaşlık her şeyi daha iyi yapıyordu.

Mia yuvalarını daha da eğlenceli yapmaya karar verdi. Karton kutulardan küçük bir labirent yaptı ve içine ödülleri koydu. Pip öncülük etti, her köşeyi kokladı. Nutmeg arkadaşına güvenerek onu izledi. Ödülleri buldular ve sevinçle cıvıladılar. "Harika bir takımsınız," dedi Mia. Arkanıza yaslanıp keşfetmelerini izledi. Sıcacık yuva her gün mutlu cıvıltılar ve sevinç zıplamalarıyla doluydu.

Artık Mia ve kobayları en iyi arkadaşlar. Pip hâlâ küçük keşiflere öncülük ediyor ve Nutmeg hâlâ sarılmayı seviyor. Mia okuldan eve geldiğinde onu mutlu cıvıltılarla karşılıyorlar. Yere oturuyor ve nazik okşamalar için kucığına tırmanıyorlar. "Asla yalnız kalmayacaksınız," diyor onlara. Ve asla yalnız kalmıyorlar, çünkü birbirleri var ve Mia da var.

Mia kobayların arkadaşlığa ihtiyaç duyan sosyal evcil hayvanlar olduğunu öğrendi. Güvende ve mutlu hissetmek için bir arkadaşla ihtiyaçları vardı. Ayrıca sabrın ve nazik ilginin utangaç küçük hayvanları güvenen dostlara dönüştürebileceğini öğrendi. Saklanma yerleri ve oyuncaklarla dolu geniş yuvası, Pip ve Nutmeg'i meşgul ve neşeli tutuyor. Her gün mutlu cıvıltıları oturma odasını dolduruyor ve Mia'nın kalbi sevinçle doluyor.

Mia kâselerini taze sebzelerle doldururken iki kobay sevinçle zıplıyor ve cıvıldıyor. Onlara sevgiyle dolu sonsuz bir yuva verdiğini bilerek gülümsüyor. Pip ve Nutmeg asla yalnız değiller ve Mia da değil. Her gün daha da güçlenen neşeli bir dostluğu paylaşıyorlar. Sıcacık yuva mutlu sesler ve sıcak sarılımlarla dolu, arkadaşların birlikte olması için mükemmel bir yer.

Ve böylece Mia ve kurtarılan kobayları mutlu bir şekilde birlikte yaşıyorlar. Arkadaşlığın hem verdiğimiz hem de aldığımız bir armağan olduğunu öğrendi. İster iki bacağınız olsun ister dört, herkesin bir arkadaşına ihtiyacı var. Saklanma yerleri ve tünellerle dolu küçük yuva sevgiyle dolu ve Mia'nın kalbi de öyle. Pip ve Nutmeg'e iyi geceler diye fısıldıyor ve onlar da mutlu ve güvende, yumuşakça cıvılayarak karşılık veriyorlar.